

[Duetoft]

vi tror ikke på afgiftsmodellen, som den er skitseret her, og det gør vi ikke ud fra et grænsehandels synspunkt.

Vi har jo set, da vi nedsatte afgiften på bånd, hvor mange bånd der pludselig blev købt i Danmark, hvor de formodentlig tidligere har været købt i nabolande. Vi tror, at det, at vi pålægger en sådan afgift, bare vil betyde, at mennesker drager udenlands, og at de køber båndene derude.

Det vil i virkeligheden sige, at vi for at gøre det godt for én gruppe gør det dårligt for to. Hvis der bliver mindre handel herhjemme, så vil de mennesker, der har ophavsret, ikke få ret meget ud af det, men til gengæld rammer vi de erhvervsdrivende, der handler med bånd herhjemme, sådan at vi bare får flyttet et marked ud af landet. Det synes vi ikke er nogen særlig god idé.

Det, vi gerne på lang sigt vil kigge på, er, om man i EF-sammenhæng kan finde en løsning. Vi kan ikke helt forstå, at der skal være så stor prisforskel på bånd f.eks. i Tyskland og i Danmark, som der er. Det vil vi da gerne bede ministeren om at kigge lidt på. Det er klart, at hvis vi i den sammenhæng kunne lave nogle sammenligninger, der gør, at man enten i EF-sammenhæng eller ved aftaler med f.eks. Tyskland får lavet nogle afgifter, der ender i, at handelsprisen er nogenlunde den samme, så har vi ikke nogen problemer med det. Det er som sagt et grænsehandelsspørgsmål for os; formålet er vi enige i.

Der er altså nogle administrationsproblemer, og nu er det jo snart fredag eftermiddag, så man har lov til at drille hinanden lidt i al gemytlighed.

Jeg vil godt sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg var lidt fascineret af argumentationen om de handicappede. Jeg synes også, det er flot, hvis de handicappede kan få bånd, der ikke er denne afgift på.

Jeg skal bare minde hr. Qvist Jørgensen om Socialdemokratiets reaktioner for et halvt år siden, da CD foreslog, at bl.a. pensionister skulle have nedsat vægtafgift på biler. Da tror jeg Socialdemokratiet grinede ganske længe. De sagde, at det betød da bare, at alle lod deres bedsteforældre købe bilen, og så kørte de selv rundt i den, og så ville de snyde på den måde.

Jeg kunne i al stillfærdighed spørge, om hr. Qvist Jørgensen ikke tror, at man i virkelighe-

den kunne lave nøjagtig det samme efter det socialdemokratiske forslag, for man kunne jo bare købe båndet i en pensionists eller en handicappets navn, og så kunne det lade sig gøre alligevel.

Der er altså nogle administrationsproblemer i det, men vores grundsynspunkt er, at vi meget gerne vil se på det i EF-sammenhæng. Vi glæder os til, at ministeren kommer med et samlet oplæg. Det må blive først i næste samling. Men det foreliggende forslag må vi afvise.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Må jeg starte med noget af det sidste.

Jeg tror, at hr. Duetoft har en lidt skæv erindring om det dér med vægtafgiften. Vi sagde faktisk klart, at en stigning, hvad enten den var på 80 pct. eller 55 pct., var helt uantagelig.

Jeg synes, man må være ærlig og sige, at det er rigtigt, at man f.eks. i Vesttyskland, hvor de har afgifter på uindspillede bånd i øjeblikket, kan få båndene billigere, end man kan i Danmark. Vi er opmærksomme på, at vi nok vil blive beskyldt for at forstærke grænsehandelsproblematikken, hvis vi lægger en afgift på disse bånd. Der er ingen grund til at skjule det, for det kan man måle på handelen.

Men jeg tror, at det skyldes i hvert fald tre forskellige forhold.

Det ene er noget med udbud og efterspørgsel, altså hvor stort markedet er.

Det andet er, at de, der har prøvet at købe bånd syd for grænsen, vil vide, at de billigste bånd kun er egnet til båndsalat og bliver det meget hurtigt. Det har altså noget med kvalitet at gøre.

Og endelig er der, så vidt jeg erindrer, noget med to forskellige momssatser, der spiller ind. I hvert fald det med momssatserne kan vi vel forvente bliver ordnet ad anden vej, om jeg så må sige.

Med hensyn til de handicappede er jeg meget tilfreds med, at hr. Duetoft har noteret sig vores positive holdning. Jeg mener klart, at vi kan løse problemet, uden at man behøver at sende sin bedstemor eller sin handicappede bror, hvem man nu måtte være i nærheden af, af sted for at købe bånd. Der skal selvfølgelig være ordnede forhold, og det bliver noget med, at Dansk Blindesamfund, DSI osv. kommer ind i billedet.